

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, МАЈ 1999.
БРОЈ 629/99, ГОДИНА X

НАРОД ИМА ПРАВО ДА СЕ БРАНИ

Ванредно заседање Народне скупштине Републике Српске је било трагична слика неспособности членика Коалиције СЛОГА да се отргну из загрљаја Карлоса Вестендорпа и Алије Изетбеговића и крену путем одбране Републике Српске. На несрећу народа и Републике Српске они су наставили путем издаје.

Република Српска се налази у тешкој ситуацији. Одлуком Роберта Овена покушава се остварити одузимање Брчког Републици Српској. Карлос Вестендорп је противдејтонским одлукама произвео велику политичку кризу у читавој Босни и Херцеговини. У Републици Српској је и онако тешко стање погоршао нелегитимном одлуком о наводној смјени председника Републике проф. др Николе Поплашена. Влада је својом неспособношћу и некомпетентношћу произвела озбиљну кризу у раду институција Републике Српске. Сва обећања о брзом економском опоравку Републике остала су без озбиљних резултата. Обећање да ће Брчко бити сачувано потпуно је прекршено.

Наводна бескомпромисна борба против криминала претворила се у своју супротност. Полиција је стала у заштиту крупног и најопаснијих

видова криминала, у коме су огрезли често и најодговорнији људи из политичког и полицијског врха. Судски епилог случаја Кнежевић, убиства легендарног команданта, најбоља је потврда ове истине.

Српска радикална странка Републике Српске заједно са Српском демократском странком и Српском коалицијом за Републику Српску у таквим условима месецима покушава направити споразум са Коалицијом СЛОГА и тако решити кризу Владе у Републици Српској. Сви наши покушаји у том правцу до сада су наилазили на одбијање од стране СЛОГЕ. Повремено уплашен, нарастим незадовољством народа, Живко Радишић и његова Социјалистичка партија би заједно са патриотским странкама пристајао на договор, али убрзо би, под утицајем Карлоса Вестендорпа променио мишљење. Тако је Радишић стално био доследно недоследан и уместо да испоштује своја обећања производио је све дубљу кризу.

Обновљена Коалиција са Алијом Изетбеговићем

Последња ванредна сједница Народне скупштине Републике Српске показала је да посланици Социјалистичке партије и странка Биљане Плавшић и Милорада Додика намеравају наставити своју сарадњу са Коалицијом за целовитију и демократску БиХ. Одлуке које су донесене на тој седници блокирају наша настојања да сачувамо Брчко у Републици Српској

и заштитимо институције Републике Српске као симбол наше самосталности и механизам њеног очувања. Српска радикална странка одлучно

Председник Републике Српске и
Српске радикалне странке Никола Поплашен

одбија такву политику и неће ићи путем издаје. Посланици Коалиције СЛОГА и Коалиције коју предводи Сафет Бичо заједно су изгласали закључак којим се, како стоји у њему, показује разумјевање за активност наших представника у складу са њиховим функцијама у заједничким органима Босне и Херцеговине. Овом одлуком је практично дата препорука нашим представницима да

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

се врате у заједничке органе БиХ и наставе свој рад. Истине ради морамо рећи да наши представници из заједничких органа нису изашли из хира па чак ни својевољно. Они су, противдејтонским одлукама о Брчком и председнику Републике Српске били принуђени да прекину свој рад. Одлуком о Брчком и председнику Републике Српске угрожен је Дејтонски мировни споразум, а самим тим и постојање Босне и Херцеговине и Републике Српске. Да у том тренутку наши представници нису напустили заједничке органе БиХ, признали би оправданост Робертса Овена да од Брчког направи дистрикт и одлуке Карлоса Вестендорпа да смени председника Републике Српске Николу Поплашена. Погубност закључка којим се налаже нашим представницима да се врате у заједничке органе је пре свега у томе што се признају ове одлуке. На овај начин врши се и амнестирање Карлоса Вестендорпа за читав низ противдејтонских одлука и активности којима је угрозио имплементацију Дејтонског Споразума. Посебно је трагично што су за овакав закључак заједнички интерес пронашли Социјалистичка партија и Коалиција Алије Изетбеговића. Сви аргументи који су они при том наводили, а у вези са предстојећом донаторском конференцијом, силним кредитима и слично су бесмислени. Ми их, заправо, морамо питати да ли су ти кредити цена Брчког и Републике Српске. За српске радикале слобода, Република Српска, Брчко и наша самосталност немају цену!

Представници Републике Српске и српског народа у заједничким органима бирани из редова Српске радикалне странке када су излазили из тих органа нису питали ни Скупштину, ни Вестендорпа, ни Живку Радишића да ли ће изаћи. Исто тако ни сада их не питају да ли да се врате у њих. Српски радикали и тада су као и сада били свесни стања у коме се налази Република Српска и намера Карлоса Вестендорпа и његових слуга. Српски радикали су своју одлуку донели на основу сопственог просуђивања вођени жељом да сачувају Брчко у Републици Српској и да заштите Републику Српску. Тако ће поступати и даље.

Посланици СЛОГЕ, под диригентском палицом Карлоса Вестендорпа и Сафета Биче, донели су одлуку облокирању избора нове Владе Републике Српске. Закључак којим наводно траже деблокирање функције председника Републике наводи нас на питање: "Ко је надлежан да утврди да је претстала блокада функције председника Републике?" Ако се по-

штује Устав онда блокада није никада ни постојала. Према Уставу председника Републике непосредно изабраног од народа може смени само народ на референдуму. Нипошто Карлос Вестендорп или било ко други. Ако се насупротив томе сматра да је Карлос Вестендорп надлежан за деблокаду онда је овај скупштински закључак позив упућеним њему и СФОР-у да оружаном истера легалног и легитимног председника Републике и његове сараднике из Банског двора. Очито да је Карлос Вестендорп дао претежак задатак Живку Радишићу налажући му да преваром уклати проф. др Николу Поплашена са места председника Републике Српске. И ево након нешто више од месец дана од како је тај задатак примио СЛОГА, Алија Изетбеговић и Сафет Биче усвајају Закључак, а заправо признање да су њихова плећа нејака за тај посао. Уместо да истовремено покупа да уразуми себе и своје јастребове, он преко Петра Ђокића тражи од Карлоса Вестендорпа да уклати председника Републике Николу Поплашена, враћајући му тако лоптицу. То је логика издајника који не могу сами да спроведу гушење слободсвог народа па у помоћ позивају казнене експедиције странаца којима служе. Српски радикали не прихватају никакве казнене експедиције јер ово је наша земља.

На истој седници посланици СЛОГЕ и посланици Сафета Биче одбили су да на предлог Српске демократске странке дају подршку и потврде легитимитет мандатару Младену Иванићу. Ту су покушали да употребе политичку игру у којој су посланици СЛОГЕ уздржани, а Бичини посланици против. Међутим, то дрво нас не спречава да видимо шуму. Битан је резултат, а он каже да посланици Социјалистичке партије и Додикове и Плавшићкине странке нису прихватили Младена Иванића за мандатара. Овим су још једном потврдили да је и приликом прошлог избора Владе када га је поминовао тадашњи председник Републике Биљана Плавшић, Иванић био само пробни балон. Иванић је по њима пробни пилот-председник на коме је ваљало истрошити аргументе пред избор Милорада Додика. Тако је Коалиција СЛОГА по други пут постала одговорна што је ова вредна личност која је могла изразити национално јединство уклоњена са политичке сцене.

Милорад Додик је на овој седници одржао један од својих најсрамнијих говора. Јавно са говорнице Народне скупштине позвао је Савезну Републику Југославију и њен народ да одустане од отпора јер је он по њему бесмислен. Практично да предају

Косово. Додик је овим на најгори начин, у најгорем тренутку и потпуно бесрамно покушао да згази све оно што је српски народ с оне стране Дрине учинио за нас током протеклог рата. Очито је Додикова жеља да нас одвоји од наше браће из Србије и Црне Горе. Међутим, без обзира да ли је то његова намера или намера његових господара и њему и њима мора бити јасно да уколико икада-и дође до нових прекрајања граница на Балкану Дрина не сме бити ограђена бодљикавом жицом. Напротив. Још бесрамнији био је његов министар правде Милан Трбојевић. Трбојевић је закључио како ми ништа немамо са Србијом. На негодовање посланика због те констатације оптужио је парламент да не поштује Дејтонски споразум. То је увредило чак и образ Петра Ђокића, па је реговао. Познато је да Трбојевићев син ради у канцеларији америчке амбасаде у Бањој Луци као чувар. Чувају Трбојевићи Америку немашта!

Директори СЛОГЕ вреднији од Брчког

Српска радикална странка Републике Српске не може да се помири са овим чињеницама. Пре свега због тога што је и прво ванредно заседање Народне скупштине као и први део Другог заседања показао да се може заједно и јединствено радити на стварању националног јединства и одбране Републике Српске. Преокрет који је између првог и другог дела последње ванредне седнице направила Социјалистичка партија говори да та странка нема своју политику. Она има своје интересе и ти интереси су личног карактера. За њих је могућа једначина по којој се вредност Брчког може изразити у донаторској помоћи, а значај функције председника Републике за њих је раван неколицини Слогиних директорских места. За српске радикале таква математика је издаја.

У тренутку када је СЛОГА због Овенове и Вестендорпове одлуке осетила да је читав народ против ње, покушала је отупити оштрицу народног незадовољства маневрима у Народној скупштини. Тада је Живко Радишић рекао да је политика СЛОГЕ пропала и да је СЛОГА била наивна. Није им тада било тешко донијети резолуцију о Брчком и Декларацију којом се одбија одлука о смени председника Републике Николе Поплашена. Проденили су да им је глава скупља од донација па су решили да прво умире народ. У међувремену смо имали прилике да видимо театралне оставке,

тврде националистичке изјаве и заклињања у Брчко и Републику Српску. Просто су се надметали челници Социјалистичке партије. Како је време пролазило заклињања су јењавала, а изјаве постајале све мекше. На крају су заклињања потпуно престала, а изјаве челника Социјалистичке партије су опет преписиване из Вестендорпове задаћнице. Када је престао страх за живот почела је глад за коришћу и "донације" су поново постале битније од Брчког.

Милорад Додик и његови трабанти Живко Радишић и Биљана Плавшић своју власт заснивају на два кључна стуба. Први је подршка Карлоса Вестендорпа, а други је произвођење страха од промена. Милорад Додик грађанима Републике Српске свакодневно прети силом Алије Изетбеговића и Хариса Силајдића. Па чак и кад напада ову двојицу. Непрестано понавља како је Република Српска слаба, како је наводно Војска републике српске неупотребљива и да не може преживјети без страног новца. Република Српска је у протеклом рату настала и истовремено успела да се одбрани од непријатеља. Стање које Додик описује је његова жеља и циљ његове владавине. Не смео заборавити да је захваљујући посланицима странака Милорада Додика и Биљане Плавшић, а на предлог Живка Радишића, Алије Изетбеговића и Анте Јелавића за копреседавајућег изабран Харис Силајдић. Док траје фашистичка агресија НАТО- пакта на Савезну Републику Југославију, Силајдић и Изетбеговић у име Босне и Херцеговине траже разарање градова и убијање Срба. За то им је мандат дала, између осталих, и Коалиција СЛОГА.

Легитимитет им је обновљен одлуком о повратку у заједничке органе. У томe предњачи Светозар Михајловић, Силајдићев колега и по функцији и по убеђењу. Михајловић је тако још док је рад наших представника у заједничким органима био замрзнут одржао седницу Савета министара и делио клупу са Харисом Силајдићем. Исто је поступио и Живко Радишић одлазећи на седницу Председништва Босне и Херцеговине по позиву Карлоса Вестендорпа. Ова двојица представљају оне који су их и бирали - муслимане.

Савез који постоји између Вестендорпових послушника у Републици Српској и Федерацији Босни и Херцеговини често је до сада био крунисан антисрпским и противдејтонским поступцима и одлукама. Социјалистичка партија и Живко Радишић у томе су имали кључну улогу. Вестендорпу и Додик у послужили су за

подјармљивање народа. Социјалисти су кушњени директорским мјестима у Републици Српској. Мисле да су у тој трговини испали паметнији јер њима је наводно припао већи колач функција и власти. Не виде да они немају никакву власт јер да је имају онда би Додик морао слушати њих а не они њега. Овако као извршиоци на терену спроводе Додикове и Вестендорпове налоге. Зато ће сав бес и сво незадовољство народа бити окренуто према њима. Они су најодговорнији. Због тога што су били неискрени према народу и патриотским странкама и што су пружали лажну наду да ћемо постићи договор око стварања Владе националног јединства. Народ је то већ показао. Десетине и стотине хиљада грађана изашло је на тргове и улице и протествовало против издајничке политике Милорада Додика, Владе Републике Српске и њихових патрона. Подршка коју је наш народ у Републици Српској дао својој браћи у

У Бањалуци Додик, Радишић и Плавшић покушали су, за Вестендорпову љубав, да то спрече пендрецима. Српски радикали и њихови правци били су и остали заједно са народом.

Председник Поплашен

Српска радикална странка Републике Српске у потпуности подржава политику председника Поплашена. Председник Поплашен је изабран вољом грађана непосредно и на општим изборима. Однео је упечатљиву победу над својим противкандидатима. Као кандидат Коалиције СДС-СРС РС председник Поплашен је добио поверење народа и на легалан и легитиман начин ступио на дужност. Као и сви велики и мудри државници и председник Поплашен је преузео пуну одговорност за целокупан народ у Републици Српској. Трудећи се да земљи и народу да

Доследно - неуспелан забринут за свеукупну ситуацију и шире - Живко Радишић

Савезној Републици Југославији, останку Брчког у Републици Српској и председнику Републике Николи Поплашену за Додика и његове трабанте представљала је "хаос и немире који су изводили пијани ђаци-ословци". СЛОГА је покушала извести у Бањој Луци контра-митинг. Уместо подршке од града Бања Луке добила је јаја и звиждуке. Бањалучани су одмах након тога од СЛОГЕ добили пендрекe и батинаше. Хтела је СЛОГА, ваљда, да покаже да је за разлику од раније власти спремна да туче народ како би се одржала на функцијама. Радишић им је поручио да наставе да звижде колико год хоће?! Истовремено је улицама Москве, Скопља, Атине, западних престоница, грађани су излазили на тргове и улице да би осудили фашистичку агресију НАТО пакта.

Владу достојну озбиљности политичког тренутка председник Поплашен је тражио од свих парламентарних српских странака у Републици Српској да постигну споразум. Природно, прву прилику дао је представнику највеће странке и највеће Коалиције у Народној скупштини Републике Српске. Коалиција СДС-СРС РС заједно са Српском Коалицијом за Републику Српску има 32 посланика и тиме пет посланика више од Коалиције СЛОГА која је на другом месту. Избор патриотске коалиције био је др Драган Калинић председник Српске демократске странке. Нажалост, његова настојања да пронађе разумевање код осталих странака и коалиција у Народној скупштини није уродила плодом. Господин Калинић је вратио мандат председнику Поплашену. Председник Републике је потом шансу дао

страначком потпредседнику Милорада Додика господину Брани Миљушу. Миљуш је као представник Коалиције СЛОГА радио на премошћавању ратника између двије највеће коалиције у Републици Српској. По свему судећи његово инсистирање да се пронађе заједнички језик СЛОГЕ са Коалицијом СДС-СРС РС и Српском коалицијом за Републику Српску био је разлог да се његова слога одрекне и не пружи му оверење и подршку. Увиђајући да се криза у Републици Српској не може решити док је на челу Владе Милорад Додик, председник Републике Никола Поплашен је покренуо поступак за смену председника Владе. Карлос Вестендорп је злоупотребавајући функцију високог представника, да би спречио Додикову смену, донео одлуку којом је покушао да изврши државни удар у Босни и Херцеговини и смени председника Поплашена. Та одлука је нелегална и нелегитимна и противдејтонска. Народ Републике Српске и патриотске странке дале су адекватан одговор. Суштина одговора изражена је у Декларацији Народној скупштини којом се не прихвата Вестендорпова одлука. Српски радикали никада неће прихватити уништавање Републике Српске путем гашења њених институција. Ради превазилажења политичке кризе и кризе настале такозваном арбитражном одлуком било је неопходно пронаћи нестраначку личност која ужива поверење грађана и симпатије светских сила. Личност која, за разлику од Милорада Додика, није спремна да тргује националним интересима и Републиком Српском. Такође је било неопходно формирати скупштинску већину. На предлог, Социјалистичке партије, а уз подршку и прихватање патриотских странака одлучено је да поверење буде дат проф. др Младену Иванићу из Бања Луке. Потпредседник Републике у складу са чланом 80. Устава Републике Српске потпуно легално и легитимно и уз сагласност председника Републике Николе Поплашена понудио је мандат господину Иванићу. Епилог друге ванредне седнице Народне скупштине Републике Српске показао је да су социјалисти, вођени Живком Радишићем, Иванића искористили за куповину времена и смиривање народног незадовољства. Сада се види да они заправо и нису имали намеру да га подрже. Народ је доживео још једну превару.

Трагање за јединством

Српска радикална странка Републике Српске је све време, заједно са другим патриотским странкама трагала за решењем које би требало обезбедити промене. Низ пре-

говора кроз које смо прошли били су често тешке и на моменте мукотрпне ситуације. Социјалистичка партија се трудила да терет кривица за неизбор Владе пребаци на патриотске странке. У првом реду Српску радикалну странку. Покушала је да нас испровоцира и отера на другу страну границе толеранције. Међутим, наша доследност као и спремност да чврсто истрајемо по сваку цену, изузев по цену Републике Српске, у нашој намери да ослободимо народ самовоље Милорада Додика, увек нам је давала додатну снагу. Несрећа наше браће у Савезној Републици Југославији, рушење градова, мостова, пруга, убијање деце, цивила и наших сабораца представљају чврст разлог због кога нисмо и нећемо пристати на служење Карлосу Вестендорпу и осталим чиновницима америчког фашистичког поретка. Социјалистичка партија и њени преговарачи нису имали ни довољно храбрости ни патриотизма, а ни жеље да сачувају своју слободу. Резултат тога су трагичне одлуке скупштине Републике Српске којима Републику Српску терају да призна диктатуру фашисте Карлоса Вестендорпа и да се одрекне своје слободе. Беда и слуганство посланика Коалиције СЛОГА узроци су наше националне и појединачне несреће. Њихова спремност да за новац и функције раде против свога народ и државе су разлог за осуду и отпор. Право је свакога од нас да тај отпор изрази у складу са величином своје несреће. Тек када се то деси и у СЛОГИ и око СЛОГЕ биће јасно да постоје вредности веће од личног директорског или милионерског задовољства.

Српска радикална странка Републике Српске жели свом народу да каже да је спремна да створи потпуно национално јединство. И Србија и

Црна Гора заједно у Савезној Републици Југославији својим јединством ће успјети да одоле свим искушењима. Због свега тога нашим непријатељима који нескриврно показују своју мржњу и свакодневно убијају нашу браћу и сестре, наше јединство представља препреку. Додик и остали нама нису никаква препрека. Они сметају у толико што нас спречавају у намери да српско јединство и потпуну слободу остваримо не остављајући генерацијама из нас разлоге за нове поделе и свађе. Због тога је наша борба спорија али и не мање плодотворна.

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА !

Централна издавачка управа

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног и одговорног уредника:
Јасмина Олујић

Техничко уређење и компјутерски прелом:
Емил Бели, Драган Перић

Лектор:
Зорка Јоксимовић

Председник издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник издавачког савета
Петар димовић

Штампа:
Штампарнија "БРАНКОВИЋ"

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија",
Трг победе 3, 11 080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информисање Републике Србије 19. августа 19991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из тарифног броја 8, став 1. тачка 1. алинеја 10 за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3 %.